

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 84.

Ottende Session.

28de Møde.

Torsdagen den 15de Januar,

(Fortsat.)

Sable (fortsat): Der er her i Salen blevet fremsat et Par Uttringer i Anledning af Forslaget, som jeg dog virkelig troer, bør finde nogen Modstykke. Naar det saaledes fremhæves, at Theatret er en Dannelsesanstalt for Folket, saa maae vi dog ganske vist vide, at det kun er en meget ringe Deel af Folket, der nyder godt af den Art Dannelse, og det vilde sandelig see daarlignende ud baade med det, vi kalde Folket, ligesom ogsaa med Dannelsen, naar Theatret skulde tillægges den Betydning, som her i Salen er bleven fremhævet. Theaterforholdene vilde allerimplest ordnes og allerede have været ordnede, naar man havde Mod til at gjøre det Samme med Theatret, som vi forlænge siden skulde have gjort med Porcellainsfabrikken. Hvis der ikke var et kongeligt Theater, som var stillet paa den Maade, det er, og som gjør, at alle de bedre Kræfter søge dertil, saa skulde nok den private Virksomhed vise, at vi baade kunde faae et kostbart Theater, der vilde være en Prydelse for Byen, og udmærkede Skuespillere, der kunde bidrage til at udvikle den almindelige Dannelse, som de Herrer have fremhævet. Er det ikke ganske mærkeligt, hvad vi have hørt for nogle Dage siden, at, da man paa et andet Theater her i Byen vilde give et af den Forfatters Stykker, som netop her fremhæves, som virkende saa ganske overordentlig med Hensyn til den folkelige Dannelsen, blev der lagt Hindringer i Veien for,

at dette Stykke kunde blive givet der, skøndt man netop der havde en Skuespiller, som egnede sig til at give Hovedrollen? Saaledes er den kongelige Theateranstalt en Hindring for, at Folk faae den Dannelse, som de skulde have igjennem den Forfatter, som her nævnes og som har en saa stor Indflydelse paa Sagen. Jeg vil haabe, at dette hele Theatervæsen vil blive givet fri, saaledes at de Stykker, der i en vis Tid ere gaede over Scenen, ikke skulde blive glemte paa Theatrets Loft, men dog ogsaa komme Andre tilgode omkring i Landet.

Det er iøvrigt interessant at høre, hvorledes der her er bleven reist et Spørgsmaal, som allerbedst af alle viser, hvorfor Theatret ikke skulde være en Stats sag. Her er bleven sagt, at Kjøbenhavns Commune skulde bidrage Noget til Theatret; men her vil dog Enhver see, hvor naragtigt det tager sig ud. Skulde Stadens Borgere, der allerede ere høit beskattede og med Tiden endnu vilde blive høiere beskattede, tillige skatte til en Fornøielsesanstalt, saa vilde dog virkelig Statterne faae et saadant Præg, at man kunde være vis paa, at der kom en stor Opposition fra en heel Deel Borgere. Troer man, at de Borgere, der have nedsat sig heri Byen, ikke have Andet at gjøre end at rende hen i Theatret? Dette troer jeg viser bedst af Alt, at det ikke skal være en Stats sag.

Der er blevet fremhævet, at, naar vi holdt os til de bestaaende Forhold, saa stode vi saaledes, at vi ikke ganske kunde slippe for denne Sag, og jeg siger derfor, lad os see at slippe ud af dette Forhold paa den nemmeste og billigste Maade. Det er af denne Grund, at jeg vil sætte de Hensyn tilside, som